

gaa de Bedkommende forbi, naar han vil; thi der staar ikke, at Udpantningen skal, men at den kan finde Sted, og det forekommer mig, at der ikke kan være Noget i Veien for at stille alle Bedkommende ens, for hvilket Beløb de end have kjøbt ved Auktionen. Da jeg hører, at Flere ere imod, at Nr. 10 a. udgaaer, skal jeg ikke i den Henseende følge det ærede Mindretal. — Det har forundret mig at høre den Modstand, der er reist imod Forslagene under Nr. 14 og 15; jeg vilde snarere være tilbøjelig til at gaa endnu længere ned, end der er foreslaaet af de ærede Forslagsstillere. Jeg kan ikke skjønne, at der er nogenstomhelst Grund til at forhøje Udpantningsgebyrene fra, hvad de hidtil have været, og i mange Tilfælde tager Sognefogden jo ikke engang det Gebyr, han er berettiget til at faae, fordi det forekommer ham, at det er noget ubilligt, at Folk, der ofte have ondt nok ved at erlægge deres Skatter, endvidere skulle betale Udpantningsgebyr. Efter Lovforslaget bliver det en hel glimrende Forretning at være Udpantner. Naar man tænker sig, at Sognefogden skal have 4 Mk. for hver Udpantning til Beløb af over 10 Rd., og at han har 11 Steder at gaa omkring i Byen for at udpante for et saadant Beløb, vil han derfor faae et samlet Gebyr af 4 Gange 11 Mk. eller over 7 Rd., og det ses saaledes, at det kan være en ret behagelig Forretning for en lønnet Bestillingsmand; det er en profitabel Bestilling, man i visse Tilfælde vil oprette ved denne Lov. Man har sagt, at Grunden til, at man skal forhøje Gebyrerne, var den, at de Bedkommende, hvis man ikke gjorde det, havde Fordel ved at undlade at betale Stats- og Kommuneskatter eller overhovedet den Slags Gjæld, som kan inddrives ved Udpantning, men det forekommer mig, at man let kunde komme udover denne Vanskelighed, idet man kunde lade den Bedkommende betale et vist Gebyr, en vis Procentforhøielse af Beløbet til Statskassen, hvis det var en Statskat, hvorfor der skulde udpantes, og en vis Procentforhøielse til Kommunen, hvis det var en Kommuneskat, som Erstatning for Staten og Kommunen, fordi de havde maattet undvare Pengene længere fra dem end fra de andre Statterdere, der havde betalt i Tide; men at det, som de Bedkommende skulle betale for deres Nølen, just skal gaa i Udpantnerens Lomme, kan jeg ikke ret forstaa. Jeg vilde derfor have været stemt for, at man i intet Tilfælde var kommen over den Mark, de Bedkommende hidtil have faaet, men at man havde ladet den Mark, som det yderligere er foreslaaet at give Fogden, dele mellem Vidnerne. Da imidlertid de ærede Forslagsstillere have troet, at man i de Tilfælde, hvor Beløbet er over 25 Rd., kan gaa til 32 Sk. for Fogden med 8 Sk. til hver af Vidnerne, hvilket altsaa i det Hele bliver 3 Mk. for Udpantningen, er jeg nødt til at gaa saa høit, men at gaa høiere vilde jeg finde aldeles

umotiveret. Jeg agter derfor at stemme for Forslaget under Nr. 2 saavel som for Forslagene under Nr. 14 og 15.

Octavius Hansen: Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) bemærkede, at Loven skal være lige for Alle, og denne Udtalelse synes at have gjort en vis Lykke her i Salen; navnlig er den optagen af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Berg), i Anledning af Forslaget under Nr. 2, hvorved det subsidiært er foreslaaet, at der, hvis der overhovedet skal kunne gjøres Udpantning for Auktionsregninger under 50 Rd., ogsaa skal kunne gjøres Udpantning for alle Auktionsregninger. Jeg tror, det er en fuldstændig misforstaaet Anvendelse af Lighedsprincippet, hvorom der her er Tale. Den høit-ærede Justitsminister har allerede gjort en Del Bemærkninger i saa Henseende, og jeg skal kun tillade mig at tilføje, at dette Princip, hvis det skulde gennemføres med Hensyn til Netspleien, blandt Andet vilde føre til, at enten den bedvemmere og billigere Netspleie, som nu haves for alle Fordringer under 100 Rd., maatte ophæves, eller at enhver Fordring, hvad enten den var under 100 Rd., eller den var paa 10,000 Rd., hvis man vilde være konsekvent, skulde udprocederes efter de Former, der gjælde i mindre Gjældsager eller Sager under 100 Rd. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds i Kraft af Princippet om, at Lovene skulle være lige for Alle, vilde fordre, at de samme Procesregler og de samme Gebyrer skulde komme til Anvendelse baade for Sager under 100 Rd. og for Sager til meget større Beløb. Det er, som den ærede Justitsminister bemærkede, aldeles piensynligt, at Grunden, hvorfor der her er sat en Grænse imellem mindre og større Fordringer, simpelthen er den, at der, naar der er Tale om meget store Auktionsfordringer, ingen Grund er til at indføre en extraordinary Procesmaade, som Udpantning altid er og vil blive, fordi saadanne store Fordringer meget vel kunne betale de større Omkostninger, som den almindelige Procederen for Retterne medfører. Jeg tror derfor, det er fuldstændig urigtigt her at ville anvende Lighedsprincippet. Et ganske andet Spørgsmaal er det, om den valgte Grænse af 50 Rd. er den rette, eller om man ikke kunde vælge et større eller mindre Beløb; men dette foreligger jo ikke for Diebliffet. — Med Hensyn til de af det ærede Medlem, der sidst talte, gjorte Bemærkninger om Forslagene under Nr. 14 og 15 skal jeg udtale, at der ganske vist kan tænkes det Tilfælde, at det kan lykkes en Sognefoged at sammenlægge 10, 11 Udpantningsforretninger paa een Dag, saaledes at han kan tjene et Gebyr af 4 Mk. for hver Forretning, men det kan ogsaa hende, og vil vist ofte hende, at en Sognefoged kommer til at tilbringe det Meste af en Dag med en enkelt Forretning, som i og for sig